puhund, jookſis ära ja läks teele Wöidu küla poole. „Seal“, mötles ta eneſe kohta, „wöid ſa küla munſekandiks ſaada.“ Kui ta nattuke maad oli edaſi läinud, leidis ta ühe jahi koera tee peal maoli maas olewat; ſee löötſutas ja puhkas wäſimuſeſt nagu koer, kes ennaſt kangeks jooksnud. „No, mis ſa tukkud ja ähid ſiin?“ küſis härg. „Oh“, wastas koer, „ſeſt et ma wana olen ja iga pääwaga nödremaks lään, ei jäksa enam jahi peal käia ega joosta, mo perenees ja iſand tahtis mind surnuks lüa, ſee pärast olen ma eeſt ära lippanud ja pelgu pannud; aga misga pean nüüd omale leiba teenima?“ „Kas ſa tead“, ütles härg, „mina lähen Wöidu külaſſe, ſeal küla munſekandiks ſaada, tule minuga ligi ja hakka ſeal ka kaaſa mängima.“ Koer oli ſelle üle röömus, ja läkſiwad edaſi. Natukeſe aea pärast kaugemale minnes nägi ta, et üks kaſs istus tee ääres ja näitas wälja, nagu oleks ta kolm pääwa wihma käes olnud. „No, mis ſinul on risti pöigeti ete tulnud, ja mis ſul wiga on, et ſa nönda kurb oled?“ küſis härg. „Kes wöib ſiis weel röömus olla, kui nönda tahetakſe krae wahele walada,“ wastas kaſs; „et mul juba kauniste aastaid ſelja peale kogund, mo hambad juba tönſiks läinud, ja ma istukſin

parem ahju taga ja kedrakſin ſeal, kui et ma rottide ja hiirede järel jooſen, ſee pärast tahtis mo perenaene ja emand mind ära upputada; ma olen kül lahti peasnud ja lippama pannud, aga nüüd on hea nõuu kallis: mis nüüd peale hakkata ja kuhu minna?“ „Tule meitega kaaſa ja lähme Wöidu külaſſe, ſina möistad ka jo kauniste heaste munſikat mängida ja oled iſe äranis laulu peale märka meister, ſeal ſa wöid ka Wöidu küla munſekantiks ja laulumeheks ſaada.“ Kaſſil oli ſelle kõne üle hea meel ja läks kaaſa. Selle peale läkſiwad need kolm pögenejat maa-meeſt, härg, koer ja kaſs üheſt majaſt mööda, ſeal ſeiſis maja kuk wärawa peal ja laulis nagu pulma mees köigeſt jõuſt. „Sa karjud nönda waljuste, et luuſt ja lihaſt läbi käib,“ ütles härg, „mis röömu wöi häda ſul ees woi käes on?“ „Ma olen head ilma kuulutand,“ ütles kuk, „ſeſt et meie maja emand tahab täna lapſe nartſuſi pesta ja kuiwatada lasta; aga et homme püha pääwaks wõerad tulewad, ſiis pole ommeti maja emandal midagi halastuſt minu üle, waid on tüdrukule käsku annud, minu pää täna õhtu otſaſt ära lüa ja mind homme lõuna leemeks keeta; ſee pärast karjun nüüd weel mo wiimiſt pääwa köigeſt jõuſt